

ת"פ 56247/06/17 - מדינת ישראל נגד יב"א

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 56247-06-17

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

31 מרץ 2019

המאשימה

נגד

הנאשם

יב"א

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין מ"פ היה סכסוך הנוגע ליחסיו הרומנטיים של מ"פ (להלן: המתלון) עם א"מ - גרושתו של הנאשם (להלן: המתלוננת).

סמוך לפני ראש השנה תשע"ז, שלח הנאשם הודעה למתלון, בה מסר לו כי עליו לסגור את הסיפור לפני שיופצו ברבים תכנים הנוגעים לקשר של המתלון עם המתלוננת.

בערב יום הכיפורים 11.10.2016, נפגשו הנאשם והמתלון לשיחה ברכבו של הנאשם. בפגישה דרש הנאשם מהמתלון פיצוי בסך 250,000 ₪, ומסר לו כי אם לא יחל בהעברת התשלומים, יעלה הסכום ל- 300,000 ₪. הנאשם אמר למתלון כי העניין כבר "עבר הלאה" ממנו, והמתלון הבין כי הכוונה לטיפולם של עבריינים. בנוסף אמר הנאשם למתלון כי ממחר עליו "להתרגל לחיים חדשים".

ביום 17.10.2016 פגש הנאשם במתלון בבר "המקום", שוחח עמו על מצב חשבונות בבנק, ואמר לו כי אם יוגבל חשבונות, לא יוכל המתלון ללכת על רגליו. הנאשם ירק על המתלון.

ביום 31.12.2016 אמר הנאשם לי', הנשוי לבת דודתו של המתלון, כי ימסור לאביו של המתלון שאם לא יצור עמו קשר "ירצחו את בנו והוא יקבל אותו בחתיכות".

עובר ליום 3.4.2017 קשר הנאשם עם בוהדנה לסחוט את המתלון באמצעות תיעוד פגישה אינטימית בינו לבין עמוד 1

המתלוננת. על מנת להשיג שיתוף פעולה של המתלוננת, איימו עליה הנאשם ובוהדנה - הנאשם אמר לה שהיא לא יכולה "לשחק משחקים" כיוון שעבריינים מעורבים בעניין, ובוהדנה איים עליה בציינו כי היא "אמא לילדים". הנאשם ובוהדנה ביקשו תחילה מהמתלוננת להביא את המתלון לידי מצב אינטימי במקלחת, אשר יתועד על ידם, אך היא סירבה, ולבסוף קבעה עם המתלון שיאסוף אותה לפגישה במכוניתו.

ביום 3.4.2017 בשעה 21:45 לערך, אסף המתלון את המתלוננת והשניים נסעו ליער ירושלים. במהלך הנסיעה עקבו הנאשם ובוהדנה אחרי השניים ברכב שכור, וכאשר נעצרו השניים, יצא הנאשם מן הרכב וניגש לרכבו של המתלון על מנת לצלמו. המתלון הבחין בנאשם וברח מהמקום.

תוך כדי בריחת רכבו של המתלון, התקשר הנאשם אל המתלוננת, ובוהדנה נטל ממנו את הטלפון וצעק על המתלוננת בציינו שוב כי היא אמא לילדים.

3. במסגרת ההסדר הוסכם בין הצדדים כי המתלון העביר כספים ליצחק בוהדנה בסכום כולל של 50,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן:

4. על פי האמור בתסקיר מיום 7.10.2018, הנאשם בן 26, גרוש בשנית מאותה אישה, ואב לשני ילדים. טרם מעצרו ניהל חנות סלולר.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם.

לגבי הנאשם צוין כי נולד בירושלים, למד במסגרות חינוך חרדיות, ובהיותו בגיל 10 נשלח, יחד עם אחד מאחיו, ללמוד בצרפת. בשנת 2002, בעת שהנאשם ביקר בארץ, נכחו בני המשפחה באוטובוס שבו אירע פיגוע. אחד מאחיו נהרג ובני משפחה אחרים נפצעו.

הנאשם שב מלימודיו בצרפת בהיותו בן 14, ובשל האווירה הקשה בבית הוריו, שכר דירה לבדו ונשר ממסגרות חינוכיות. בשנים אלה הפסיק לשמור על אורח חיים דתי.

הנאשם נישא בגיל 18. בשל חשדותיו כי אשתו מקיימת קשר זוגי מחוץ לנישואין, החליט להתגרש. כשנה לאחר מכן החליט לחזור ולהתחתן עם גרושתו. כעבור כשנה התגרשו השניים בשנית, לדברי הנאשם על רקע קשרים שניהלה אשתו מחוץ לנישואין.

בגיל 22 החל הנאשם להשתמש בסמים, בתדירות משתנה בתקופות השונות. לדברי הנאשם, במסגרת מעצרו הפסיק את השימוש בסמים.

מהתסקיר עולה כי הנאשם שולב בטיפול במסגרת שירות המבחן, אולם, אף שהיה בעיצומו של הליך טיפולי ושיקומי, ביקש לסיים את ההליך המשפטי, מאחר שלא ראה את ילדיו תקופה ממושכת. לגבי העבירה, תיאר כי ברקע עמד מצב נפשי קשה בו היה נתון, בשל חששותיו כי "אשתו בוגדת בו".

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה. לצד זאת התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות ולבחון את הדברים העומדים בבסיס העבירה.

לפיכך הומלץ על הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות כעונש מוחשי ומרתיע, לצד הטלת צו מבחן, במסגרתו ימשיך הנאשם בטיפול בשירות המבחן ויבחן הצורך בהפנייתו לטיפול לגמילה מסמים.

5. בתסקיר מיום 25.2.2019, צוין כי הנאשם משתתף בטיפול במשך שנה ושלושה חודשים. הנאשם לוקח אחריות להתנהלותו ומביע נכונות לערוך שינוי בחייו. הנאשם שב בינתיים לפגוש את ילדיו, והדבר מביא לרגיעה במצבו. הנאשם אף מסר דגימות שתן לאיתור שרידי סם, שנמצאו נקיות.

כיום הנאשם מביע נכונות ורצון להמשיך את הטיפול בשירות המבחן.

שירות המבחן שינה המלצתו, וחלף מאסר לריצוי בעבודות שירות, המליץ על שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 350 שעות, לצד צו מבחן לשנה, במסגרתו ימשיך הנאשם את הטיפול.

הראיות לעונש:

6. הוגשה הצהרת נפגעת עבירה של המתלוננת, מיום 10.10.2018, המתארת פגיעה נפשית כתוצאה מהאירועים מושא כתב האישום.

הדברים סויגו במכתב ששלחה המתלוננת לבית המשפט, בפברואר 2019, לפיו היא עברה שינוי בחודשים האחרונים, והיום היא במקום אחר. לדבריה היא והנאשם עשו סולחה למען הילדים והם משתדלים לשמור על אווירה חיובית ביניהם. לדברי המתלוננת, כיום היא איננה חוששת מהנאשם, כל אחד מהם במקום אחר, לאחר שבחר לעצמו דרך מתאימה. המתלוננת ציינה כי אין לה עניין שיוטל על הנאשם עונש, מאחר שהנאשם כבר נענש, ומי שיסבול מזה הם הילדים.

7. הוגש גזר דין בעניינו של הנאשם, מיום 19.11.2018 בת"פ 1466-11-16 בדבר הטלת שירות לתועלת הציבור וצו מבחן, ללא הרשעה, בגין עבירות סמים מיולי 2016.

8. העידו שני עדי אופי מטעמו של הנאשם:

הרב אלחנן אלגרוד, העיד כי הוא אחד המפקחים של הנאשם והמנהל הרוחני של ישיבת "חוט של חסד" שם לומד הנאשם כיום. לדבריו, מאז המעצר ועד היום הנאשם השתנה לגמרי, מדובר באדם אחר - הנאשם התבגר, לוקח אחריות על מעשיו, נהיה הרבה יותר מיושב, והוא מבין את חומרת מעשיו. הנאשם רציני, אהוב על הבריות, בעל מידות, הוא רוצה לפתוח דף חדש ולהתחיל מסלול חדש בחייו. לדברי העד, הנאשם שילם על מעשיו ונמצא כיום במקום אחר.

מר ברק שם טוב, עוזרו של הרב אלגרוד ותלמיד בכולל, מכיר את הנאשם מלימודיו בישיבה. לדבריו, כשרואים את

הנאשם היום, קשה להאמין בדברים שהוא מואשם בהם. הנאשם רוצה להתחתן, לפתוח דף חדש ולצאת לחיים חדשים.

9. הוגש "צו כינוס" בעניינו של הנאשם, לפי פקודת פשיטת הרגל, שניתן בגין חובות כספיים של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש:

10. ב"כ המאשימה טענה, לעניין מתחם העונש ההולם, כי הערך המוגן העומד בבסיס העבירה הוא הפגיעה החמורה באוטונומיה, ובתחושת הביטחון של הפרט הנסחט. לדבריה, בית המשפט העליון קבע כי בעבירת סחיטה מדובר בפגיעה בכבוד האדם, בביטחונו, בחירותו, בחופש הפעולה שלו ובשלווה נפש מושאי הסחיטה.

לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם ניסה להשיג רווחים שאינם בהכרח כלכליים על חשבון הפגיעה בפרט. מדובר בתופעה שיש להוקיע.

כן הוסיפה כי בית המשפט העליון התייחס לקושי אינהרנטי באכיפת עבירות מסוג זה, אשר הינן קלות לביצוע וקשות לגילוי, וציין כי אחת ממטרות הענישה בעבירות של סחיטה הינה לאותת לקורבן כי קיים מענה למצוקה שלו ולעודדו לשבור את קשר השתיקה.

באשר למדיניות הענישה - ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה:

ת"פ (מחוזי באר שבע) 58275-12-12 מדינת ישראל נ' יונתן נחמני (12.6.2014) (כולל הפסיקה המופיעה בו) - בגין סחיטה באיומים של חרדים שבילו וצולמו במועדונים בתל אביב, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל על כל אירוע סחיטה.

ת"פ (מחוזי מרכז) 5112-11-10 מדינת ישראל נ' יאיר אוהיון (6.2.2011) - בגין סיוע לסחיטה, לאחר שהנאשם התחזה טלפונית לעברייני מסוכן ודרש כספים מהמתלונן, נידון הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6960/09 עודד שגיב נ' מדינת ישראל (8.11.2009) - בעניינו של נאשם שהתחזה לחוקר פרטי, שיש לו לכאורה מידע על המתלונן, וסחט אותו כספית, נקבע עונש מאסר בפועל למשך שנה, חרף תסקיר חיובי ביותר, העדר עבר פלילי וחרף הקביעה בפסק הדין כי המניע לביצוע העבירה היה בכלל אדם אחר.

רע"פ 350/14 אמיל זרבאילוב נ' מדינת ישראל (20.1.2014) - סחיטה בצוותא ממתלונן שנטען כלפיו כי גנב כסף מהנאשמים, סחיטה שנמשכה ימים בודדים, ללא העברת כספים בפועל - בית המשפט העליון קבע כי העונש הראוי הוא מאסר.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם שקשר קשר עם עברייני מוכר בשם בודהנה, לצורך ביצוע עבירות. מדובר בפגיעה בתוך המשפחה, כאשר אחת הנסחטות היא אשתו בנפרד של הנאשם. לדברי ב"כ המאשימה, העובדה שמדובר בעבירה בתוך המשפחה, יש בה נסיבה מחמירה. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי אמנם

המתלונן העביר כספים לבוהדנה ולא לנאשם, אך משמעות הקשר עם עבריין מוכר, כפי שהיה במקרה זה, היא בחשש מפני אובדן השליטה במעשה העברייני והסלמתו למקומות שהנאשם אולי לא היה נכנס אליהם כשלעצמו. כן ציינה כי העבירה בוצעה במשך כחצי שנה.

לגבי הנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם, הפנתה ב"כ המאשימה להצהרת נפגעת העבירה.

לפיכך ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 לבין 28 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, התייחסה ב"כ המאשימה לכך שאין זו הסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים, אף שהתיק הקודם הסתיים ללא הרשעה; לאמור בתסקיר הראשון, ממנו עלה כי הנאשם אינו מקבל אחריות מלאה למעשיו; וציינה כי המלצת שירות המבחן בתסקיר האחרון חורגת ממתחם העונש ההולם ובנסיבות העניין איננה מוצדקת.

ב"כ המאשימה ציינה כי יש להתחשב לקולה בכך שהנאשם שהה במשך כשמונה חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני, בטרם נקבע כי ישהה במעצר בית, אך מאחר שממילא המאשימה מבקשת שהעונש יהיה בתחתית המתחם, אין לכך משמעות בתיק זה.

לפיכך ביקשה לגזור עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ולנכות מתקופת המאסר את ימי מעצרו של הנאשם, מיום 7.6.2017 עד 29.8.2017.

נוכח מכתבה של המתלוננת, לא ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פיצוי, אך בשל הפן הכלכלי של העבירה ביקשה כי יגזר עליו קנס, שיהיה סמלי נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם כעולה ממסמכי הכינוס.

11. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לתיקון כתב האישום, לעבירה שהיא בסמכותו של בית משפט השלום, וציין כי אילו הוגש כתב האישום בנוסח הסופי מלכתחילה, לא היה מוגש לבית המשפט המחוזי.

לדברי ב"כ הנאשם, היכרותו של הנאשם עם בוהדנה, שותפו לביצוע העבירה, החלה כאשר בוהדנה נשלח על ידי אחרים, איתם היה הנאשם בסכסוך, כדי לסחוט את הנאשם. הדברים תוארו באישום הראשון שנמחק מכתב האישום המתוקן.

עוד התייחס ב"כ הנאשם להודאתו של הנאשם, ולקבלת אחריות עוד בשלב חקירת המשטרה.

נטען כי העבריין הדומיננטי הוא בוהדנה, שדינו נגזר לפני זמן רב. לדברי ב"כ הנאשם, לא ניתן להשוות בין עניינו של הנאשם לזה של בוהדנה, שכן לבוהדנה יוחסו מעשי סחיטה נוספים והוא עבריין עם עבר פלילי מכביד, שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו, כאשר בוהדנה "נושף בעורפו ומטיל עליו סוג של לחץ שגם אם לא לחץ מפורש, הנאשם נמצא בעמדה נחותה הרבה יותר שהוא צריך לרצות את בוהדנה". מדובר בטענה בעלת משקל, שכן הפעלת לחץ על ידי אדם נורמטיבי לא הייתה מביאה את הנאשם למקום זה.

ב"כ הנאשם ציין כי הוסכם שמי שקיבל את הכסף זה בוהדנה ולא הנאשם. לדבריו, לבוהדנה נמחק התיק, ויש לכך השלכות לגבי הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לכל הטיעונים כמפורט לעיל, שכן הללו נוגעים לחלקו היחסי של הנאשם במעשים; לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה; ליכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה; ולמידת השליטה שלו על המעשה. הכל קשור בבוהדנה.

כן הפנה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, מהם עולה התקדמות של הנאשם, הפנמת חומרת המעשים, ולקיחת אחריות מלאה. הדברים באים לידי ביטוי גם במערכת היחסים של הנאשם עם המתלוננת, גרושתו, אם ילדיו. לאחרונה הגיעו השניים להסדרי ראייה לגבי הילדים, והנאשם רואה אותם בצורה מסודרת ושיפר את יחסיו עם המתלוננת.

כן טען ב"כ הנאשם כי ישנן נסיבות אישיות יוצאות דופן בעניינו של הנאשם, כמפורט בתסקיר: מצב אישי קשה; מצב כלכלי קשה שהוא גם תולדה של התיק הזה, לאחר שהנאשם נאלץ לסגור את עסקיו בעקבות מעצרו; מצב נפשי לאחר שהיה מעורב בפיגוע בו נהרג אחיו.

עוד ציין כי הנאשם עבר תהליך גמילה מוצלח מסמים, והדבר מצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, ואף סיום ההליך ללא הרשעה.

לדברי ב"כ הנאשם, לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים, יש לו זוגיות חדשה והוא רוצה להתחתן ולהקים בית בישראל. הנאשם לומד בישיבה, ועדי האופי העידו כי הם רואים אדם אחר מזה המתואר בכתב האישום. לדברי ב"כ הנאשם, נראה שהמצב הנפשי הסוער בו היה הנאשם נתון, על רקע תחושתו שאשתו מנהלת מערכת יחסים עם אדם אחר, יחד עם השימוש שלו בסמים, הובילו אותו לבצע את המעשים, אך היום הוא במקום אחר. לדבריו, מעשיו של הנאשם נעשו כדי למנוע מערכת יחסים של אשתו עם אדם אחר, ולא למען בצע כסף.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, טען ב"כ הנאשם כי ישנם פסקי דין רבים שהסתיימו במאסר בעבודות שירות, בחודשי מאסר בודדים ובמקרים חריגים ללא הרשעה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה:

ע"פ 111/14, 860/14 פלוני נ' מדינת ישראל (1.4.2014) - נאשמים צעירים ללא עבר פלילי, שהואשמו במעשי סחיטה כנגד מספר מתלוננים, עברו הליך שיקום ונידונו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בערעור ביטל בית המשפט העליון את הרשעתם וגזר עליהם שירות לתועלת הציבור.

ת"פ (מחוזי תל-אביב-יפו) 43978-08-11 (19.12.2011) - בעניינה של מרגלית צנעני - בגין עבירה של סחיטה באיומים, נגזר עונש מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 15273-10-12 מדינת ישראל נ' דוד שמעון אבישי (12.3.2014) - הנאשם נידון בעבירה של סחיטה באיומים, נטילת נכס לשם סחיטה ופציעה בנסיבות מחמירות, על רקע טענה של הנאשם שהמתלון עקץ אותו בסכום של 100,000 ₪ - על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל למשך שבעה חודשים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 383-12-15 מדינת ישראל נ' מיכל קליינמן זעירא ואח' (5.3.2017) (בעניין נאשם 2) - סחיטה של עו"ד על ידי מספר נאשמים - במסגרת הסדרי טיעון עתרה המדינה למאסר בפועל למשך שישה חודשים וזה העונש שגזר

בית המשפט.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

לחילופין, ככל שבית המשפט יקבע כי הרף התחתון של המתחם גבוה יותר ומתחיל בעבודות שירות - ביקש ב"כ הנאשם לסטות מן המתחם לקולה, נוכח הדרך שעבר הנאשם, ניקיונו מסמים והתהליך הטיפולי שעבר במשך למעלה משנה.

12. הנאשם אמר, בסיום הטיעונים, כי הוא מתבייש במעשיו, ואילו היה מצבו כמו היום, לא היה טועה בשיקול הדעת שלו ולא היה מגיע לאן שהגיע. לדברי הנאשם "הבגידה שקרתה זה חבר טוב שלי אחד שעבד אצלי בחנות, הוא היה חבר שלי כמה שנים טובות. אני רוצה לתאר את ההרגשה שהייתה לי באותה תקופה, קצת לתאר מה שהיה לי. הייתי בתוך אוטובוס שהתפוצץ שאחי נהרג לי מול העיניים. התחושה שלי שקרתה אז שהסיפור התפוצץ עם אשתי והחבר שלי, הרגשה הרבה יותר קשה. התיק של הסמים שנפתח, נפתח כתוצאה מזה שחששתי שהיא מנהלת איתו קשר. הייתי תחת השפעת סמים ברמה מאוד גבוהה ואני בטוח שאם לא הייתי מעשן, הייתי יכול להפעיל שיקול דעת של כל מה שקרה. אני מתנצל מכל מי שנפגע ממני. אני בטוח שדבר כזה לא יקרה שוב".

לדברי הנאשם, בשנתיים האחרונות עבר דרך ארוכה, קיבל כלים משירות המבחן שעוזרים לו להעמיק ולהתמודד, הוא החל בטיפול בפוסט טראומה, הוא מצטער על מעשיו ולא יחזור עליהם.

מתחם העונש ההולם:

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

14. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של סחיטה באיומים נקבע עונש מאסר למשך שבע שנים.

15. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

בהתאם לפסיקה שהציגו הצדדים כמפורט לעיל, טווח הענישה רחב ביותר, ונע בין חודשי מאסר בודדים לבין שנות מאסר בפועל.

16. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - העבירה נועדה להגן על גופו של אדם, על חירותו, על האוטונומיה

שלו ועל כבודו.

17. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

במקרה זה מדובר בסדרה של מעשים, שנמשכה על פני כחצי שנה.

הרקע לדברים הוא, כאמור, יחסיו של המתלון עם גרושתו של הנאשם. מספר פעמים פנה הנאשם אל המתלון באיומים ובדרישת תשלום, באיום כי יפיץ ברבים תכנים הקשורים בקשר שבין המתלון לבין המתלוננת.

תחילה, באוקטובר 2016, סמוך לפני ראש השנה, שלח הנאשם למתלון הודעה, לפיה עליו לסגור את הסיפור לפני שיפוצו ברבים תכנים הנוגעים לקשר של המתלון עם המתלוננת.

כשבועיים לאחר מכן, בערב יום הכיפורים, נפגשו השניים לשיחה ברכבו של הנאשם, אז דרש הנאשם מהמתלון פיצוי בסך 250,000 ₪, תוך איום כי אם לא יחל לשלם, יעלה סכום הפיצוי ל- 300,000 ₪. הנאשם אף איים על המתלון כשהוא רומז דברים שהובנו על ידי המתלון שהעניין עבר לטיפולם של עבריינים.

פגישה נוספת התקיימה כשבוע לאחר מכן, אז שוב איים הנאשם על המתלון, באמרו לו שאם חשבונו בבנק יוגבל, המתלון לא יוכל ללכת על רגליו.

כחודשיים וחצי לאחר מכן, איים הנאשם על המתלון, בהעבירו מסר דרך קרוב משפחה, לאביו של המתלון, לפיו ירצחו את המתלון אם לא ייצור איתו קשר.

הנאשם לא הסתפק בשרשרת האיומים המפורטת לעיל, וכארבעה חודשים לאחר מכן הוא קשר קשר עם בוהדנה לסחוט את המתלון באמצעות תיעוד פגישה אינטימית בין המתלון לבין המתלוננת.

לשם כך אף איימו השניים על המתלוננת, כדי שזו תשתף עימם פעולה.

השניים לא עצרו בכך, וביום 3.4.2017, תוך שיתוף פעולה של המתלוננת בשל איומיהם של השניים, עקבו השניים אחרי המתלון והמתלוננת שנסעו ליער ירושלים, וכאשר המתלון עצר את רכבו, יצא הנאשם מן הרכב בו נסע עם בוהדנה, וניגש לרכבו של המתלון על מנת לצלמו. המתלון הבחין בנאשם וברח מהמקום.

מסכת האיומים לא הסתיימה בכך, ותוך כדי בריחת רכבו של המתלון, התקשר הנאשם אל המתלוננת, ובוהדנה נטל ממנו את הטלפון וצעק על המתלוננת בציינו שוב כי היא אמא לילדים.

הרקע למסכת אירועי הסחיטה - קשר רומנטי בין גרושתו של הנאשם לבין המתלון; התקופה הממושכת בה איים הנאשם על המתלון ניסה לסחוט ממנו כספים; האיומים במהלך מספר פגישות עם המתלון; איומים על המתלון דרך קרובי משפחתו; קשירת קשר עם בוהדנה, שהנו עברייני מוכר, להמשך הסחיטה; ואיומים גם על המתלוננת, כדי שתשתף פעולה במעשי הסחיטה כלפי המתלון - כל אלה מהווים נסיבות מחמירות, שיש בהן כדי להעלות את הרף התחתון של המתחם.

עוד יש לציין כי בעקבות מסכת האיומים, שילם המתלונן לבוהדנה 50,000 ₪. אמנם הכסף לא הלך לכיסו של הנאשם, אך על פי הסדר הטיעון, התשלום בוצע "במסגרת האמור בכתב האישום", דהיינו במסגרת מעשי הסחיטה כמפורט לעיל.

אשר לטענת ב"כ הנאשם, כי הנאשם ביצע את מעשיו בלחץ של בוהדנה - טענה זו איננה תואמת את עובדות כתב האישום המתוקן, שהן הקובעות לענייננו, לפיו הנאשם פעל לבדו מאוקטובר 2016 עד אפריל 2017, אז קשר קשר עם בוהדנה, שהצטרף למעשי הסחיטה.

18. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, מקובלת עליו עמדת המאשימה באשר למתחם העונש ההולם, לפיו מתחם הענישה במקרה זה נע בין 15 לבין 28 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים:

19. במסגרת קביעת העונש המתאים, יש להתחשב מחד גיסא בכך שאין זו הסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים, ומאידך גיסא בהודאתו של הנאשם ובכך שהנאשם קיבל אחריות למעשיו; בנסיבותיו האישיות של הנאשם; בטיפול שעבר הנאשם בשירות המבחן; ובכך שכיום הנאשם, שהשתמש בסמים, הפסיק להשתמש בסמים ובדיקות שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם. כן יש להתחשב בתקופה בה היה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי במשך כשנה וחצי טופל הנאשם בשירות המבחן, הוא אינו משתמש עוד בסמים, ונראה כי הטיפול הועיל לו ומעלה אותו על הדרך הנכונה.

שיקום זה מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם, ואף חריגה במידה מסוימת לקולה ממתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, באיזון שבין חומרת המעשים, כמפורט לעיל, לבין שיקולי השיקום - נוכח מכלול שיקולי הענישה, האינטרס הציבורי בענישה הולמת והצורך בהרתעה אישית והרתעה כללית, ועל אף המלצת שירות המבחן כמפורט לעיל, אין מקום להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

20. מטיעוני ב"כ הצדדים, עולה כי בוהדנה הועמד לדין, ונדון, בהסדר טיעון, ל- 30 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הגישה את כתב האישום המתוקן, פרוטוקול הדיון וגזר הדין בעניינו של בוהדנה, הסבירה כי ברקע להסדר עמדו קשיים ראייתיים. נוכח הסבר זה, ישנו משקל מוגבל בלבד לעניינו של בוהדנה על גזר הדין של הנאשם.

21. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 7.6.2017 עד 29.8.2017.

ב. מאסר על תנאי של שישה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר,

עבירה של סחיטה באיומים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**